

ΜΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Επιτάφια	ἑτηρία Δρ.	40
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	41
Διὰ τα δημοσία καὶ δημοτικά γραφεῖα	»	20
Ἐν τῷ ἑσπερίῳ ἐν γένει	Φράγια	4ε

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος	λεπ.	50
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν,		
Τὰ δικαστικά προπληρώνονται.		
Οἱ καθυστερούντες ἀνέχονται ἐνώπιον τῶν ἐπιτάφια δικαστηρίων.		

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὡς ἐγράφομεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη ἡ οικονομικὴ στενοχωρία τοῦ λαοῦ, ὅστις ἤρξατο ἐκδηλῶν δημοσίᾳ πλέον τὴν ἑαυτοῦ ἀπόγνωσιν καὶ ἀπελπισίαν. Συλλαλητήρια ἐν Καλάμαις, Πύργῳ καὶ Πάτραις παρακαλοῦσι διὰ ψηφισμάτων τὸν βασιλέα ὅπως ἐπανερχόμενος τάχιστα προσπαθήσῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου. Τὴν Κυριακὴν δὲ οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελθόντες μετὰ μακρὰς συζητήσεις, κινήθησαν καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῆς ταχείας τοῦ βασιλέως ἐπανόδου. Κατὰ τὴν ὡς εἴρηται συνέλευσιν ἐφάνη πρῶτον ἡ γυμνότης τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἕνα μόνον ἐχούσης φίλον μεταξὺ τῶν ἐμπόρων Ἀθηνῶν, καὶ δεύτερον ὅτι ὁ λαὸς παρακαλεῖ τὸν βασιλέα ἵνα ἐπανερχόμενος θέσῃ ἐκποδῶν τοῦς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ του εὐρισκομένου, κυβερνήσιν, δηλαδὴ, ἧς ἄγνωστος ἡ ὑπόστασις καὶ ὑπαρξίς, καὶ βουλὴν, ἣτις πᾶν ἄλλο ἢ τὸν λαὸν ἐκπροσωπεῖ, καὶ τὴν ὅποιαν ἀριστα ζωγραφίζει ἡ ἐν τῇ «Πρωίᾳ» τῆς 21 Ἰουλίου περιγραφὴ

«Ἡ ὑπάρχουσα βουλὴ ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν τῆς ἠ ἀποστολὴ τῆς δ' ἦτο νὰ ἐμποδίσῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀπὸ τοῦ νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἀπέκλεισεν ἀληθῶς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἡ ἀποστολὴ τῆς ἦτο νὰ ἐνδείξῃ τὸν κ. Τρικούπη τὸν Σωτῆρα, ἵνα κληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅπως σώτῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἐνέδειξεν αὐτόν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐγένετο πρῶθυπουργὸς δεχόμενός νὰ ἀποδίδῃται εἰς αὐτόν τὸ ἐπώνυμον τοῦ Σωτῆρα, καὶ διὰ μεγίστης πλειοψηφίας ἀνέτρεψε προϋπολογισμοὺς, ἐπέβαλε φόρους, ἔλαβεν ἀδείκας δανείων, ἔκοψεν, ἔραψεν, ἔπριξεν ὅ,τι τοῦ κατέβη, οὐδὲς ἀντέπριξεν εἰς αὐτόν, οὐδὲς οὐδὲν παρενέβαλεν αὐτῷ κώλυμα. Ἀλλὰ . . . μίαν ἡμέραν ἐξήτουν τὸν

θαυμασιώτην προθυποργόν, καὶ δὲν τὸν εὕρισκον. Τί εἶγε νεν ὁ πρῶθυπουργός; Ἐφυγεν. Καὶ ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ Σωτῆρας, οὐδεὶς ἔλεγε διὰ ποίαν αἰτίαν ἔφυγεν. Ἡκούετο κάπου κάπου ὁ Σωτῆρας ψιθυρίζων, ὅτι αὐτὸς εἶχε τελειώσει τὰ πάντα ὅτε τὸν ἐδίωξαν. Καὶ τὸ δάνειον; Δὲν ἤδυνήθη νὰ τὸ εὕρῃ; Τὸ εὕρε καὶ δὲν τὸ συνομολόγησε διότι ἦτο δυσβάστακτον, ἀρρήττον;»

Ἡ «Ἐφημερίς» καὶ οἱ συντάκται τῆς

Γράφοντες ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως ἐδηλώσαμεν τὴν κοινὴν εὐχὴν περὶ τῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνόδου τοῦ Σεβαστοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ἀληθοῦς τέκνου τῆς πατρίδος Θεοδώρου Δηλιγιάννη. Ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἐτάραξε τὰ νεῦρα τῶν συντακτῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς «Ἐφημερίδος», ἣτις ἐν ἀρθρῷ ἐπιγραφομένῳ «Τὰ παρασκήνια τοῦ κ. Δηλιγιάννη» πειράται νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἡμετέραν πλάνην καὶ ἐν ἄλλοις μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ, διότι ἐμμένομεν εὐχόμενοι τὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνοδὸν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ θεωροῦντες αὐτὴν ὡς τὴν μόνην ἀγκυραν σωτηρίας τῆς ἐν κινδύνῳ εὐρισκομένης πατρίδος. Ἐνῶ οἱ περὶ τὴν «Ἐφημερίδα» ζητοῦσι νὰ πείσωσι τὸ ἔθνος ὅ,τι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν πιστεύουσι, ὅτι, δηλαδὴ, διὰ τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ἐμφανίσεως τῆς παρούσης κυβερνήσεως διελύθησαν μὲν τὰ ἄρτι ἀναφαινόμενα νέα κόμματα, κατεστράφησαν δὲ καὶ αὐτὰ τὰ δύο μεγάλα παλαιά.

Ἡμεῖς ὅμως περὶ Δηλιγιάννη φρονοῦμεν οὕτω οὐ μόνον ἤδη, ἀλλὰ καὶ πάντοτε καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὰ πράγματα δὲδειξαν καὶ ἡ διοίκησις του, ὅσακις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἂν ἀπατώμεθα καὶ μεθ' ἡμῶν ὁ ταῦτα κατὰ μέγα μέρος περὶ Δηλιγιάννη φρονῶν Ἑλλ. λαὸς ἢ ὄχι. Τὸ νὰ λατρεύωμεν δὲ τὸν ἀστέρα τοῦ Δηλιγιάννη καὶ ὅταν μεσουρανῇ καὶ ὁ

ταν τὸ φῶς αὐτοῦ ἐλαττοῦται καὶ τὸ ν' ἀκολουθῶμεν αὐτὸν οὐ μόνον ἀνερχόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ πίπτοντα καὶ μακρὰν αὐτῆς, δὲν εἶναι πταῖσμα ἡμῶν, ἀλλ' ἀπορρέει ἐκ τοῦ ἡμετέρου χαρακτῆρος πλασθέντος ἐκ φύσεως σκληροῦ καὶ ἀκάμπτου, γνωστοῦ δὲ καὶ τοῖς φίλοις συντάκταις τῆς «Ἐφημερίδος» καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦς, ἐκ περιστατικῶν ἄτινα ἂν οἱ κ. οὔτοι ἐλησμόνησαν δυνάμεθα καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἄλλοι εἶναι, ἐν οἷς καὶ οἱ ψέγοντες ἡμᾶς συντάκταις τῆς «Ἐφημερίδος», εἴτινες κατὰ καιροῦς μετήλλαξαν ὅλα τὰ κόμματα καὶ ὕμνησαν πάντας τοὺς πολιτικοὺς καὶ οἵτινες ἐν στιγμαῖς κομματισμοῦ ἔγραψαν καὶ ὑπὲρ Δηλιγιάννη πλείονα τῶν ὅσων ἡμεῖς ποτε ἐγράψαμεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Οὔτοι δ' εἶναι οἱ συντάκταις τῆς «Ἐφημερίδος» οἱ ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν νὰ διδάσκωσι τοὺς ἄλλους, αὐτοὶ δὲ μὴ φροντίσαντες νὰ μένωσι πάντοτε ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ πρέποντος.

Γράφουσιν οἱ συντάκταις τῆς «Ἐφημερίδος» ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Δηλιγιάννη ἐφ' ἧς σήμερον θέλει στηριχθῆ εἶναι τὸ ψήρισμα τῆς λέσχης τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐμπόρων καὶ ἡ ἡμετέρα περὶ τῆς εἰς ἐξουσίαν ἀνόδου του εὐχῆ. Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔγραψαν ταῦτα σπουδάζοντες καὶ ἐν πεποιθήσει καὶ ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἄλλοτε ἡ «Ἐφημερίς» ἔγραφε στόλον τοῦ συντάκτου καὶ πρώτου υἱοῦ τῆς πατρῆδος, ἔχει σήμερον ἀνάγκην τῶν ἡμετέρων εὐχῶν τοῦλάχιστον, διότι, μ' ὅλα ὅσα καὶ ἂν γράψωσι σήμερον οἱ περὶ τὴν «Ἐφημερίδα» περὶ τῶν ψηφισμάτων καὶ τῆς γνώμης τῶν ἐμπόρων τῶν Ἀθηνῶν ταύτην περὶ πολλοῦ ποιῶνται οὔτοι καὶ εἰς τὸ ἔλεος τούτων ἀκριβῶς ἀνήρτησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3 Μαΐου τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχίας ὡς βουλευτοῦ τοῦ πάλαι αὐτῶν, τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Δ. Ῥάλλη.

Λυπούμεθα δὲ διότι οἱ εὐφρεῖς καθ' ὅλα συντάκταις τῆς «Ἐφημερίδος» ὑποτιμῶντες λίαν τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπίκειται εἰς ὅλους ἡμᾶς ἐκ τοῦ Τρικούπη, ἀναθαρρήσαντος ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν ἐχθρῶν του ἀσχολοῦνται εἰς ἄλλα παράκαιρα νῦν, περὶ ὧν ἀδύνατον ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν διὰ τὸ στεγνὸν τοῦ ἡμετέρου φύλλου ἐπιφυλαττόμενοι ἂν θέλωσι νὰ κάμωμεν τοῦτο ἐς ἄλλοτε.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξακολουθεῖ ἐτι ἡ μαστιζοῦσα τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν καὶ ἰδίως τὰς ἐργατικὰς τάξεις πένια καὶ ἀργία, διὰ τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην οἰκογένειαν ὀλοκλήροι μεταναστεύουσι φεύγουσαι τῆς Σύρου. Εἰς τοὺς σπεύδοντες ν' ἀπέλθωσι τῆς Σύρου, συνιστῶμεν μείζονα φρόνησιν καὶ ὀλιγωτέραν σπουδῆν, διότι πολλοὶ ἀναχωρήσαντες εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐπανήλθον, διότι καὶ

ἐκεῖ, ἰδίως δὲ εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, ἐπικρατεῖ ἡ αὐτὴ δυστυχία, ὠθοῦσα καὶ τοὺς ἐργατοὺς τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀπερχῶνται πρὸς εὑρεσιν ἐργασίας. Οἱ συμπολίται ἡμῶν νὰ μὴ σπεύδωσι, διότι οἱ καιροὶ εἰσὶ πνευρὸν δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὸς ὅποιος ἡ οἰκονομικὴ δυστυχία θὰ ἐξακολουθήτῃ ἀκόμη ἐπὶ πολὺ.

— Ἐνῶ ἐξ ἑνὸς μαστιζόμεθα ὑπὸ τῆς ἀργίας, ἐξακολουθεῖ ἡ κατὰ τῶν ἐφειλετῶν τοῦ δημοσίου καταδιωξις καὶ ἰδίως κατὰ τῶν ἐπιτηδεματιῶν, ἐκδοθέντων ἐκατοντάδων ὄλων ἐνταλμάτων φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ ὑποταμίου μὴ δυναμένου νὰ κάμῃ ἄλλως, καθὼς τοιαύτας λαβόντος ἐξ Ἀθηνῶν διαταγῆς, διότι ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην χρημάτων.

— Καὶ πολλοὶ μὲν ἀποφεύγωσι τὴν φυλάκισιν ὡς ἀκτίμονες καὶ στερούμενοι περιουσίας, ἐφοδιζόμενοι διὰ δημοτικῶν πιστοποιητικῶν ἀκτημοσύνης, ἀλλ' ὅπως ἔγραψαμεν καὶ ἄλλοτε, ταῦτα ἐγένοντο στάδιον ἐξασκήσεως διφόρων παθῶν τοῦ ἐν τῇ δημοσίᾳ γνωστοῦ γραμματέως ... Δίδονται, δηλαδή, πιστοποιητικὰ εἰς τοὺς ἔχοντας περιουσίαν καὶ ἀρνείται ἡ ἐκδοσις εἰς τοὺς ἀπόρους. Ἦν παραδείγματι, ὁ γνωστὸς οἰκογενεάρχης Παναγ. Ζαχαρίου ἡμέτερος συνδημότης εὐρίσκειται εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις φυλάκας ὡς γερόσπης τοῦ δημοσίου. Εἰς τὸν υἱὸν τούτου, ἐλθόντα ἐπιτηδῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἐν λάβῃ πιστοποιητικῆν ἀκτημοσύνης, δὲν ἐδόθη, διότι, ὡς λέγεται, ὁ Ζαχαρίου κατεψήφισέ ποτε τὸν Γοῦρ πνεῦν, ἐν ᾧ δ' ἠρνήθησαν εἰς τοῦτον ὡς δῆθεν κρατούμενον ἐκτὸς τῆς Ἐρμούπολεως, ἐδόθη εἰς ἄλλον Ἐρμούπολιτην φίλον τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἀποφυλακισθέντων τῶν φυλακῶν τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἄλλοτε ἔγραψαμεν καὶ ἤδη ἐπανέλαβον μὲν ὅτι ἀναγράφομεν τὸ πρᾶγμα, μὴ περιμένοντες διόρθωσιν τινὰ, ἥτις θὰ ἔλθῃ ἐν καιρῷ τῶ δέοντι.

— Παραπονοῦνται πολλοὶ γονεῖς ὅτι ὁ γυμνασιάρχης κ. Παπαγεωργίου ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ μαθηταὶ φέρωσι τὰς ἐπὶ Τρικούπη κανονισθείσας στρατιωτικὰς στολὰς, τὰς ὅποιες ὄχι μόνον οἱ ἀργυρῶντες ἐργατικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐποροὶ δυσκολεύονται νὰ κατασκευάσωσιν, ἐνεκα τῆς γνωστῆς οἰκονομικῆς στενοχωρίας. Ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἀρτὶ ἀφίχθεις, ἴσως ἀγνὸν εἶ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ὅπως εὐρίσκειται ἡ ἡμετέρα κοινωνία, ἀλλ' Ἑλλήνων, ὡς ὑποθέτομεν, γνωρίζει ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς μαστιζέται ὑπὸ οἰκονομικῆς στενοχωρίας. Ἄλλα ἀφορῶντα τὴν παιδείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰσὶ μᾶλλον ἄξια νὰ ἐπισύρωσι τὴν προσοχὴν οἷου δήποτε ἐννοούντος τὸ καθῆκόν του ἐκπαιδευτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ οὐχὶ τὸ ὁμοίωμα τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν. Ἐὰν θέλῃ ὁ κ. γυμνασιάρχης εἰμεθα πρόθυμοι νὰ τῷ ὑποδείξωμεν ταῦτά, εἴτε ἐν δημοσίᾳ, εἴτε ἐν ἰδιαιτέρᾳ συζητήσῃ.

— Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν (1 Ὀκτωβρίου) ἀρχοῦνται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα κακοῦργιοδικείου, οὔτινος ἔνορκοι ἐκληρώθησαν οἱ ἐξῆς κ. κ. Χρ. Θεοδωρίδης, Ἐμμ. Γ. Ἐλευθεριάδης, Ν. Π. Σαρρῆς, Ἀριστομ. Σοφριανός, Θ. Κατσιμαντῆς, Κ. Εὐδαίμων, Ἀγ. Καλόμοιρος, Γ. Π. Μπελιθανάκης, Π. Α. Μπαχᾶς, Μ. Μούγις, Δ. Π. Μαλοῦχος, Ἀλ. Κ. Κοτσιφάκης, Μύρων Νικολαΐδης, Ἀριστ. Κοτζᾶς, Γ. Σ. Γαλάτης, Ἰω. Π. Οἰκονομίδης, Φραγ. Σιγάλας, Γ. Ἀργυροπούλος, Δ. Ἀξαρχῆς, Π. Ἀρανίτης, Ν. Ρουσάκης, Ν. Ἀ. Σαρ-

ρης, Ν. Φ. Σαλάχας, Γ. Τσαμπερόπουλος, Ι. Μ. Πε-
 τριττής, 'Αλ. Γλαράκης, Γ. Γεράρδος, Ν. Γ. Μαρου-
 δης, 'Εμμ. Γεροντακίης, Νικηφ. Κ. Γεωργιάδης και ά-
 ναπληρωματικοί οί κ. Διον. Μαρίνος, 'Αλ. Νούτσος, 'Αντ.
 Νεγρεπόντης, 'Ανδρ. Νουτράκης, Η. Μεγαλίδης, Λου-
 κιάς 'Αγκιάς, Κ. Σαλταμπάκης, 'Ιω. Μάνεσις, 'Αντ.
 Φ. Σαλάχας, Η. Σάλτας, Χ. Σαραντπούλος, Ν. Λα-
 ζάρου Βαλτατζιώτης (3), Σπ. Κ. Φραγκιάδης, Γ. Σταυ-
 ρίδης, Δ. Γ. 'Αποστολίδης, Παντ. Νεγρεπόντης, 'Ερν.
 Νονός, 'Αλκ. Γιαννιόγλου, 'Αλ. Η. Βενιζέλος και
 'Ιω. Εύστ. Πετρίτσας.

— Πολλάκις αί 'Ελλην. έφημερίδες ανέγραψαν την
 φιλόφρονον γεννησιουργίαν του έν 'Αθήναις μεγαλει-
 θύλου εκδότου κ. 'Ανέστη Κωνσταντινίδου, μεζονα υ-
 σως του επιχειρηματίου αυτού χαρακτήρος και ήμεις δε
 αυτοί δοκιμάσαντες αὐτήν, επανίσταμεν πολλάκις. Είς
 τόν κ. Κωνσταντινίδου και έπίσης κείνους πτωχοί
 μαθηταί λαθόντες ανάγκην βιβλίων, υπήρξαν ήτοι έβου-
 λην αὐτός νά διακόψωσι τās σπουδάς. 'Ο χρη-
 στός δε κ. Κωνσταντινίδης βεβαιώσας περί τής αλη-
 θείας του πράγματος, έσπευσε πρός συνδρομήν αὐτῶν ά-
 ποστείλας τά απαιτούμενα βιβλία, με τήν παράκλησιν
 μόνον νά μή αναγράψωμεν τήν ευγενή αὐτοῦ πράξιν εις
 τήν δημοσιότητα, τό όποσον παραβίνομεν μόνον έχοντες
 αρχήν ότι ό κόσμος πρέπει νά μανθάνη τās ευγενείς
 και φιλοφρόνους πράξεις, διότι παρήλθε πλέον ή έπο-
 χή καθ' ήν τό ευαγγέλιον παρήγγελλε τό έναντίον.

— 'Επικηλήθεν έξ 'Αθηνῶν ό φίλ. τος κ. 'Ιω. Ζ.
 Πετρικόκκινος και έξ 'Οδησσού ό κ. Μιλτιάδης Τ.
 Δαμβέρρης μετά τής μητρός του.

— 'Επίσης άφίχθη έξ 'Αθηνῶν ό δικηγόρος κ. Κ.
 Καλομενόπουλος.

— 'Ανεχώρησεν εις 'Αθήνας όπου πρός λύπην τής
 ήμετέρας κοινῆς αποκατέστη ό φίλος κ. 'Αμβρόσιος
 Η. Λύγερινός.

— 'Απῆλθεν εις τήν έν Κέα θέσιν του ό εκεί οίκονο-
 μικός έφορος κ. Δ. Κ. Μπιλίρης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Εκφράζω τās άπείρους ευχαριστίας μου πρός
 τόν Ιατρόν κ. Γ. Πρωτοπαπαδάκη σώσαντα τήν
 σύζυγόν μου εκ νοσήματος δεινού έξ οῦ ή ζωή της
 κινδύνευε.

'Εν 'Ερμούπολει τῆ 24 7βρίου 1893.

Σπ. Γατόπουλος
Τελωνοφύλαξ.

'Αριθ. 1238.

'Εν όνόματι του Βασιλέως των 'Ελλήνων Γεωρ-
 του Α'.

Τό Δικαστήριον των έν Σύρω Πρωτοδικῶν
 Συγκείμενον εκ των δικαστῶν Κωνστ. Φάραγκα
 Προέδρου και εισηγητοῦ, 'Ιω. Καφοπούλου και 'Αλ.
 Παλιωγος.

Συνεδρίασαν δημοσίως έν τῷ άκροατηρίῳ του
 τήν 8 7βρίου 1893 παρουσία του τε εισαγγελεύ-
 οντος δικηγόρου Στυλ. Βάλληνηδα (κωλυομένου του
 εισαγγελέως και των άμέσως αὐτοῦ αναπληρω-
 τῶν) και του υπογραμματέως Γ. Καντζιλιέρη ένα
 δικάση επί τής έξῆς υποθέσεως, μεταξῦ τής έναγού-
 σης ένταῦθα ιδρυμένης έμπορικῆς εταιρίας υπό τήν
 έπωνυμίαν «Χαροκόπος και Βενιόπουλος» παραστά-
 σης διά του πληρεξουσίου αὐτῆς δικηγόρου 'Ιω.
 'Αλεξοπούλου.

Του έναγομένου Δημητρίου Τσαφατίου έμπόρου
 κατοίκου Σπάρτης και ήδη άγνωστου διαμονῆς μή
 παρασταθέντος ποσῶς.

'Η άνωτέρω έναγούσα διά τής από 15 'Ιουνίου
 1892 πρός τό Δικαστήριον τουτο άγωγῆς της
 κατά του ὡς εἴρηται έναγομένου, έξεέθηκεν ότι δι' ά-
 ξίαν πραγματεῶν ήγόρασεν ό έναγομένος πρός με-
 ταπώλησιν έξεέδοτο ένταῦθα και εις διαταγήν της
 τό από 25 'Ιουλίου 1890 γραμμάτιον εκ δραχμῶν
 593,40)00 πληρωτέον μετά μήνας έξ από τής εκ-
 δόσεως του έν δ' υπερημερίῳ με τόκον συμπεφω-
 νημένον πρός 12 0)0 έτησίως. Τό γραμμάτιον του-
 το έληξε τήν 25 'Ιανουαρίου 1891, εκτοτε δε πα-
 ραλόγως αναβάλλεται ή πληρωμή αὐτῶν, ότι ό
 τής υπερημερίας τόκος από τής λήξεως του γραμ-
 ματιου μέχρι τής άγωγῆς άνέρχεται εις δραχμάς
 100 και 20 0)0 όφείλει τό όλον δραχμάς 693
 και 60)00.

Διά ταῦτα

'Εξαιτεῖται νά γίνη δεκτῆ ή άγωγή της, νά υπο-
 χρεωθῆ ό έναγομένος διά προσωπικῆς του κρατή-
 σεως και προσωρινῆς εκτελέσεως νά τῆ πληρώσῃ
 τās άνω Δραχμάς 693.60)00 μετά του συμ-
 πεφωνημένου τόκου αὐτῶν πρός 12 0)0 έτησίως
 από τής άγωγῆς άχρις άποτίσεως και νά καταδι-
 κασθῆ εις τά έξοδα.

Μετά τήν νόμιμον προδικασίαν εισήχθη ή προ-
 κειμένη υπόθεσις εις τό άκροατήριον του Δικαστη-
 ρίου τουτου κατά τήν έν αρχῆ τής παρούσης ανα-
 φερομένην συνεδρίασιν, καθ' ήν παρέστη ό ὡς εἴρη-
 ται πληρεξούσιος τής έναγούσης μετά των έγγρα-
 φων προτάσεών του έξητήσατο τήν παραδοχήν τής
 άγωγῆς του και τήν καταδίκην του αντιδίκου εις
 τά έξοδα και τέλη.

'Ακοῦσαν αὐτόν και προφορικῶς του εισαγγε-
 λεύοντος.

'Ιδόν τήν δικογραφίαν
 Σκεφθέν κατά τόν Νόμον.

'Επειδή από του έν τῆ δικογραφία άποδεικτικῶ
 υπ' αριθ. 1063 τής 19 'Ιουνίου 1892 του δικαστι-
 κοῦ κλητῆρος των έν Σύρω Πρωτοδικῶν Γ. 'Απέρ-
 γη έξάγεται, ότι ή περι ής δεκτῆ άγωγή έπεδόθη
 νομίμως και προσηκόντως εις τόν εισαγγελέα των

αυτῶν Πρωτοδικῶν, ἀντὶ τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Τσαφατίνου ἀγνώστου διαμονῆς ὄντος, συνάμα δὲ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 393 τῆς 20 Ἰουνίου 1892 φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλῖος», ὅθεν μὴ ἐμφανισθεὶς ὁ εἰρημένος κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀναφερομένην συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις ἐξεφωνήθη πρὸς συζήτησιν αὐτῆς διὰ τοῦ οἰκείου πινακίου κεκανονισμένης σειρᾶς, δεόν κατὰ τὸν νόμον νὰ δικασθῆ ἐρήμη καὶ ἐπομένως νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή τῆς ἐναγούσης μεθ' ὧν τῶν αἰτήσεων.

Διὰ ταῦτα

Ἴδόν καὶ τὸ ἀριθ. 210 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Τσαφατίνου.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1892 ἀγωγήν τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χαρκόπος καὶ Βενιόπουλος».

ὑποχρεοῦν αὐτὸν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν ἐνάγουσαν διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἀναφερομένην αἰτίαν δραχ. 693.60 (ἑξακοσίας ἐννεήκοντα τρεῖς καὶ 60 00) μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου αὐτῶν πρὸς 12 0)0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἀποτίσεως.

Ἀπαγγέλλει κατ' αὐτοῦ προσωπικῶν κράτησιν.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστέην καὶ

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν τῆς ἐναγούσης δαπάνην ἐκκαθαριζομένην εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (ἀριθ. 40) καὶ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῆ 8 Ἰουλίου 1893.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΦΑΡΑΓΚΑΣ
Ἀριθ. 659.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. ΚΑΝΤΖΙΛΙΕΡΗΣ

Βιβ. ἀπογράφων.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν δικαστ. κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας διοικητικούς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως, νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ὑπογράφεται νομίμως.

Ἐν Σύρῳ τῆ 14 Ἰουλίου 1893.

Οἱ δικασταὶ
Κ. ΦΑΡΑΓΚΑΣ
Ι. ΒΕΛΙΜΕΖΗΣ
Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ν. Μ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Ὅτι Α'. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος, τῆ 17 Ἰουλίου 1893.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Ν. Μ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ ἐντέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ τῷ κ. εἰσαγγελεῖ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἀντὶ τοῦ ὀφειλέτου Δημ. Τσαφατίνου ἀγνώστου διαμονῆς, συνάμα δὲ δημοσιεύσει ταύτην διὰ τινος τῶν ἐγγχωρίων ἐφημερίδων, καὶ ἐπιτάσσεται ἵνα ἐμπροθέσμως πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 663.60 ἐντόκως πρὸς 12 0)0 ἐτησίως ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1892 ἄχρις ἀποτίσεως, τὰ ἐπιδικαζόμενα ἔξοδα δρ. 40, τὰ τέλη τῆς σημάσεως δρ. 8 καὶ τὰ ἔξοδα ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐντολῆς καὶ ἐπιδοτηρίου δραχ. 10 καὶ τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ ἐφημερίδι δραχ. 10, ἄλλως θὰ ἐπιληφθῶμεν.

Ἐν Σύρῳ, τῆ 17 Ἰουλίου 1893.

Ὁ τῆς ἐταιρίας Χαρκόπος καὶ Βενιόπουλος
πληρεξούσιος δικηγόρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΞΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰ, τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας συνιστῶμεν τὸν ἀριστον βιβλιοδέτην κ.

ΠΑΤΡ. Π. ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΝ

ἔχοντα τὸ ἐργαστήριόν του ὀπισθεν τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἡ Νομαρχία. Ὁ κ. Σαμψωνίδης εἶναι ὄχι μόνον τεχνίτης ἔμπειρος, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος εὐσυνείδητος, εἰς τὸν ὅποιον δύναται τις νὰ ἐμπιστευθῆ ἐλευθέρως οἷαν δῆποτε βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΡΟΠΟΙΤΑ

Ἡμερὰ τὰ Χαντεῦν

Ἐν τῷ γνωστῷ ἐργοστασίῳ τῶν κ. Ἀδ. Λεάπη ἐν Ἀθήναις εὐρίσκονται 150 εἶδη ἀρωμάτων ἱκανοποιουμένου οὕτω καὶ τοῦ δυστροπωτέρου. Πάντα τὰ παραγόμενα Μύρα εἰσὶ λεπτοτάτης ὁσμῆς, ὑγιεινότητα καὶ ἀνευ τῶν δηλητηριωδῶν οὐσιῶν, μεθ' ὧν τὰ ἀναμιγνύουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι.

Τεμαὶ λέαν συγκαταβατικαὶ.

Δείγματα τῶν ὡς ἄνω ἀρωμάτων εὐρίσκονται εἰς τὸ φαρμακεμπορεῖον τοῦ κ. Λεωνίδου Γκοβόστη καὶ Ἀγγέλου Παυλῆ.

ΙΩΑΝ. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ

ὑποδηματοποιὸς τῆς Β. Ἀδελφῆς

Ὁ γνωστὸς οὗτος καλλιτέχνης τῆς ὑποδηματοποιίας προμηθευθεὶς ἐκ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασιῶν ὑλικά ἀριστα καὶ τῆς ἐποχῆς, κατασκευάζει ποικιλίαν ὑποδημάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κομψοτάτων καὶ στερεωτάτων, πολὺ δὲ ὑπερτέρων καὶ αὐτῶν τῶν Παρισινῶν.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ κατοικοῦσα ἐν οἰκίᾳ εὐαέρῳ δέχεται οἰκοτρόφους.